

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

Ceny prenumeraty:
 We Lwowie bez doręczenia do domu . . . mies. zł. 2.—, kwart. 6.—
 z dostawą do domu . . . mies. zł. 2.40, kwart. 7.—
 Na prowincji z przesyłką pocztową . . . mies. zł. 2.40, kwart. 7.—
 Zagranicą mies. zł. 5.—, kwart. 15.—

Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17.
 Konto PKO Lwów № 504.044.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 L. P.
 Listy należy frakować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty.
 Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.

CENA NUMERU 10 gr.

Ceny ogłoszeń:
 Za 1 wiersz milimetr. (6 1/2 cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 30, w nadesłanym i w nekrologach gr. 30, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, paski w tekście gr. 75, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 1.—, Tabelaryczne o 80 proc. więcej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 15, kategorie i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. więcej.

Listopadowe powstanie.

Sto pięć lat temu, w dniu 29 listopada 1830 roku, o godzinie szóstej wieczorem, zapłonął jasnym ogniem stary browar na Solcu i dwa małe budynki na Nowolipiu. Był to sygnał orężnej walki. Akademiści mieli wpaść do Pałacu Belwederskiego i uwięzić carskiego brata, księcia Konstantego; uczniowie szkoły podchorążych, główni bohaterowie spisku, uderzyć mieli przy pomocy sześciu wyborowych kompanij na koszary trzech pułków jazdy moskiewskiej; inne oddziały wojska polskiego rozbroić piez pułki rosyjskie, obsadzić bank, zbrojownię, prochownię i most na Wiśle. Cywilni spiskowcy mieli powołać do broni cały lud stolicy.

Dzielnie spisała się nasza młodzież. Stu sześćdziesięciu podchorążych pod komendą Wysokiego, uderzyło na dziedzińce i liczniejszego nieprzyjaciela i zmusiło go do odwrotu. Inni par trójcy zdobyli Pałac Belwederski; drżący ze strachu Konstanty dosiadł konia i pomknął za miasto. Żelaznymi drągami wywalono drzwi arsenału. Gdy zaświtał ranek, gdy zeszło słońce jesienne, stało na ulicach Warszawy wojsko polskie i polski lud uzbrojony. Miasto zrzuciło jarzmo niewoli.

A jednak powstanie upadło. Wśród głębokiej ciszy, zalegającej stolicę i kraj cały, rozpoczął nowy rząd rosyjski swe urządowanie. Rozpoczął je wyrokami sądów wojennych, konfiskatą majątków i wywożeniem na Sybir.

Powstanie upadło i dało spuściznę następnemu pokoleniu. Spiski, sprysiężenia i orężne zapasy trwały jeszcze przez dalszych lat dziesiątki.

Historia magistra vitae!

Czegoż uczy nas historia listopadowego powstania i wojny polsko-rosyjskiej 1830—1831 roku? Postawmy sobie to pytanie w rocznicę wielkiego dnia Czynu, na który zdobyła się młodzież polska, w rocznicę dnia, który — zdawałoby się — był tym, który dawał nam w naszych dziejach pozorobiorowych maksimum warunków do zwycięstwa. Skądże ta kapitulacja, ta klęska, ten wymarsz przeszło dwudziestotyśięcnej uzbrojonej armii polskiej, ten ponury widok oddziałów zwartych, idących na zachód, przez Prusy do Francji, na poniewierkę?

Nie było wodza! Nie było genialnej indywidualności, przepojonej wiarą w swe zwycięstwo. Nie było szybkiej decyzji walki. Nie było niezłomnej woli przerwania działania ludzi małych, natur ugodowych. I nie było silnego rządu. Ci, co reprezentowali Rząd Tymczasowy, nie reprezentowali ani określonego planu ani jedności działania. Rozdarcie wewnętrzne, atmosfera chwiejności — oto objawy, towarzyszące temu powstaniu najsłabszym i tej niemal rok trwającej wojnie.

Z tej perspektywy rozumiemy dopiero łaskę Opatrzności, która na gruzach powstań XIX. stulecia, okupionych tak strasznie ofiarami, obdarzyła nas w zaraniu XX. wieku Wodzem, który spełnił to, o co modlili się nasi wieszczowie: wskrzesił niepodległość. L.

WYCOFANIE WOJSK JAPONSKICH.

Pekin, 28 XI. (PAT) Wojska japońskie wycofane zostały dziś zran z węzłów kolejowych Feng-Tai i Czang-lu Men.

Włosi twierdzą, że nie opuścili ani Makalle, ani Gorahei.

Warszawa, 28 XI. (PAT) ogłasza następujący komunikat o sytuacji na frontach w Abisynji w drugiej połowie dnia 27 bm.:

Źródła angielskie stwierdzają, że ewakuacja Makalle przez Włochów nie została jeszcze oficjalnie potwierdzona. Obserwatorzy wojskowi zastanawiają się nad tem, czy to rzekome cofnięcie się Włochów nie jest podstępem, mającym na celu ściągnięcie ku Makalle silnej armii abisyńskiej, skoncentrowanej bardziej na południe, celem zawiązania w ten sposób wielkiej bitwy, upragnionej przez Włochów, której jednak Abisyńczycy unikają już niemal dwa miesiące. W międzyczasie Włosi prowadzą dalej swe operacje w masywie Tembien i przypisują im nawet zamiary posunięcia się na południe od rzeki Takaze w kierunku Gondaru.

Na froncie ogadeńskim długotrwałe deszcze w dalszym ciągu utrudniają operacje wojsk włoskich. Posuwanie się wojsk abisyńskich naprzód trwa.

Na całym froncie południowym czynione są przygotowania do wielkiej ofensywy włoskich oddziałów zmotoryzowanych.

W Addis-Abeba nie otrzymano urzędowego potwierdzenia ewakuacji Makalle przez Włochów. Abisyńczycy nie mają narazie zamiaru podejmować próby zdobywania tego miasta.

Korespondenci włoscy z frontu Tigre podkreślają, że śmierć b. cesarza Lidz-Jassu kładzie kres niepokojom, jakie wzbudziły w Addis-Abeba pewne odruchy sympatii na rzecz wygnanego cesarza. Od chwili rozpoczęcia kroków wojennych przez Włochy, miejsce jego uwięzienia zmieniane było trzy czy czterokrotnie.

ZAPRZECZENIE WŁOSKIE.

Rzym, 28 XI. (PAT) Agencja Ste-

fani donosi: Agencje Reutersa, Havasa i inne szerzą wiadomości pochodzące z Addis-Abeby, o tem, że Abisyńczycy odnieśli świetne zwycięstwa. Opowiada się, że wojownicy Negusa zajęli zpowrotem Gorrahei, i Gerlogubi, że 100.000 ludzi Rasa Desta wtargnęło na 300 klm. wgiąb Somali włoskiego, dochodząc do okolic Iscia Baidoa. Wreszcie mówi się, że wojska włoskie opuściły Makalle i cofnęły się do Adigratu. Brutalna potworność tych fałszywych pogłosek zwalnia od potrzeby zaprzeczania im. Rzeczywisty stan rzeczy jest taki, iż wojska włoskie panują solidnie nad wszystkimi zdobytymi pozycjami.

Brytania nie pozwoli Włochom na zajęcie jeziora Tana.

London, 28 XI. (PAT) Pogłoski, że wojska włoskie posuną swą ofensywę w kierunku zachodnim i zajmą obszary, dokoła jeziora Tana, wywołują w brytyjskich kołach rządowych ostrą reakcję. Zajęcie przez Włochy obszarów jeziora Tana byłoby, we-

dług oficjalnych poglądów brytyjskich, naruszeniem traktatu z r. 1906 a także naruszeniem zobowiązań, jakie przyjął na siebie rząd włoski w wymianie not z rządem brytyjskim w r. 1925.

Gdańsk źle wyszedł na sporach z Polską.

Gdańsk, 28 XI. (PAT) Na wczorajszym posiedzeniu Volkstagu, prez. Greiser po dłuższej polemice ze stanowiskiem opozycji i szeregu krytycznych uwag pod adresem Ligi Narodów, podkreślił, że Gdańsk zbyt drogo opłaca gwarancje, udzielane mu przez Ligę. Od chwili powstania Wolnego Miasta koszty rozmaitych komisyj ligowych, które zajmowały się sprawami gdańskimi pochłonęły 19,9 milj. guldenów. Było to jednym z czynników, które spowodowały konieczność dewaluacji guldena. W okresie ubiegłym Gdańsk odbijał swe koszty, zatrudniając Ligę swemi sporami z Polską. Obecnie jednak wszystkie sprawy między dwoma państwami stały się przedmiotem bezpośrednich rozmów stron zainteresowanych, co zresztą spotkało się z uznaniem sfer genewskich. W końcu prez. Greiser oświadczył: „Przyczyna odłączenia Gdańska od macierzy, tj. myśli udzielenia Polsce wolnego dostępu do morza, jest obecnie przez naród niemiecki i ludność W. Miasta z własnej woli respektowana. Gdańsk kroczyć będzie nadal po drodze bezpośrednich rozmów z Polską. Zamącone na krótko w lecie br. przyjazne stosunki polsko-gdańskie, są w dalszym ciągu dziś dobre i przyjazne, co pozwala żywić nadzieję, iż będą się dalej korzystnie rozwijały“.

W czasie dyskusji zabrał głos poseł grupy polskiej Budzyński, który prosił senat, by w przeprowadzaniu oszczędności budżetowych nie uszczuplał wydatków na cele kulturalne, a przede wszystkim na cele szkolnictwa polskiego w Gdańsku.

Obniżenie taryfy kolejowej.

Warszawa, 28 XI. (PAT) 27 bm. pod przewodnictwem p. wicepremiera Kwiatkowskiego odbyło się posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Ministrów, na którym ustalono zasady obniżki taryfy kolejowej. Suma obniżek wyniesie około 80 milj. zł.

Następnie Komitet Ekonomiczny Ministrów zajmował się zagadnieniem nowelizacji ustawy kartelowej oraz akcją obniżki cen produktów, posiadających szczególne znaczenie dla najszerzych warstw konsumentów.

Na posiedzeniu wieczornym Komitet Ekonomiczny przeprowadził dyskusję nad szeregiem tekstów nowych dekretów. M. in. przyjęto projekt dekretu w sprawie obniżenia wysokości odsetek prawnych (sądowych) oraz

projekty, regulujące niektóre zagadnienia z zakresu miejskiego kredytu długoterminowego. Wymienione projekty postanowiono przedłożyć najbliższej Radzie Ministrów do aprobaty.

Ponadto Komitet Ekonomiczny Ministrów rozważał również sprawę robotników w przedsiębiorstwach państwowych, których wynagrodzenia za dany miesiąc pracy wypłacane są normalnie w połowie następnego miesiąca.

Na zakończenie ustalono wykaz projektów ustaw gospodarczych, które w ciągu nadchodzącej sesji będą przedłożone Izbowi ustawodawczym.

Zmiany w Polskim Radjo.

Warszawa, 28 XI. (PAT) W dniu 25 bm. odbyło się posiedzenie Rady Nadzorczej polskiego radja, na którym rezygnację ze stanowiska prezesa Rady zgłosił sen. Artur Sliwiński. Na miejsce ustępującego prezesa wybrany został b. minister Konrad Libicki. Na tem samym posiedzeniu dokończono do Rady Nadzorczej polskiego radja b. dyr. programowego min. Franciszka Pułaskiego.

Sytuacja strajkowa na Górnym Śląsku.

Katowice, 28 XI. (PAT) Sytuacja strajkowa w woj. ślągiem w trzecim dniu strajku protestacyjnego jest następująca: w górnictwie węglowym naogół w porównaniu z dniem wcześniejszym nie zanotowano poważniejszych zmian. Liczba pracujących robotników nieznacznie się zwiększyła. Strajkuje dziś około 70 proc. robotników w górnictwie węglowym. W hutnictwie żelaznym strajk całkowicie wygasł. Huty cynkowe i kopalnie kruszczy pracują normalnie.

Rekord zdobyty wskutek rewolucji.

Berlin, 28 XI. (PAT) Statek powietrzny „Zeppelin“ podczas swej 500-mej podróży do Brazylii, pobit przypadkowo swój własny rekord długości lotu bez lądowania. Wskutek wypadków, rozgrywających się w Brazylii, „Zeppelin“ od polednia rano do środy wieczór musiał krążyć w pobliżu Pernambuco i lądować dopiero dziś popołudniu po 119 godzinach stałego lotu. Ostatni swój rekord osiągnął „Zeppelin“ w 1928 r., utrzymując się w powietrzu 111 godzin 44 minuty.

Zabójcy min. Pierackiego przed sądem

Dziewiąty dzień rozprawy.

Warszawa, 28 XI. (PAT) Na popołudniowej rozprawie zeznawał świadek Józef Piątkiewicz, inspektor Policji Państwowej, który podaje szczegółowo tok zdarzeń od chwili zamordowania śp. min. Pierackiego. Świadek był obecny przy rozbieraniu bomby porzuconej przez sprawcę zamachu. Bomba składała się z puszki blaszanej, u wierzchołka jej był walec z kwasem pikrynowym i rękojeścią. Zapalnik działał mniej więcej w ciągu półtorej sekundy. Po wylaniu kwasu azotowego na cukier, wytwarzała się wysoka temperatura i następował wybuch. Konstrukcja była taka, że trzeba było zbić ampułkę z kwasem azotowym. Cała konstrukcja bomby była dość ciężka, tak, iż nacisk wywierany ręką nie mógł być dość skutecznym. Zdaniem świadka, gdyby sprawca uderzył rękojeścią zapalnik, to ewentualnie mógłby nastąpić wybuch.

Świadek wrócił następnie do Klubu towarzyskiego, gdzie wobec członków rządu wysunął koncepcję, że zamach dokonany został przez koła OUN. Świadek szczegółowo przedstawia przesłanki, na jakich oparł swój wniosek. Przedewszystkiem przemawiały za tem momenty techniczne, a mianowicie: przygotowanie i wykonanie zamachu, strzelanie stylu do Ministra, ucieczka sprawcy, znalezienie kokardki żółtoniebieskiej, biletu z ogrodu i opakowanie paczki w papier firmy Gajewskiego, znajdującej się w pobliżu dworca, naprowadziły świadka na myśl, że sprawcą był ktoś przyjezdny. Następnie konstrukcja bomby przypominała bomby, znane świadkowi m. in. z zamachu na Targi Wschodnie we Lwowie. Poza temi momentami technicznymi, był jeszcze moment polityczny, a mianowicie, że min. Pieracki, jak świadek się dowiedział od premiera Kozłowskiego, wyjeżdżał na teren Małopolski Wschodniej, gdzie prowadził pewne rozmowy z przedstawicielami społeczeństwa ukraińskiego. Rozmowy te miały być sfinalizowane w Warszawie.

Zakomunikowawszy zebranyemu w Klubie swą koncepcję, dotyczącą sprawy zabójstwa, świadek otrzymał od ministra sprawiedliwości Michałowskiego polecenie kierowania techniczną stroną dochodzenia.

W parę dni po zamachu świadek udał się do Krakowa, gdzie stwierdził, że znalezione u ukraińców części materjałów zgadzają się z częściami blaszanymi i szklanymi bomby, znalezionej w Warszawie.

Przewodniczący poleca otworzyć paczkę, zawierającą bombę, co do której na pytanie prokuratora Żeleńskiego świadek odpowiada, że bomba, którą widział w dniu 15 czerwca 1934 r. tak wyglądała, była tylko może trochę ciemniejsza.

Tylko O. U. N. strzela stylu.

Na zapytania obrony, świadek podaje, że według niego zamach wykonany został przez OUN dlatego, że w zamachach terrorystycznych, jakie są stosowane przez OUN strzelano stylu, natomiast w innych zamachach politycznych raczej demonstracyjnych, strzelano zazwyczaj z przodu, względnie sprawca dawał się ująć odrazu.

Następnie zeznawał św. Wywrocki, woźny ambasady japońskiej w Warszawie.

W dn. 15 czerwca świadek znajdował się pod gmachem ambasady, nagle usłyszał alarm i krzyki, zobaczył osobnika biegnącego w jego kierunku. Wybiegł naprzód i chciał go zatrzymać, wówczas uciekający strzelił do Wywrockiego, który oszołomiony zaprzestał pościgu.

Po zeznaniach św. Wywrockiego, adw. Pawenki prosi Sąd o możliwość zadania jeszcze jednego pytania insp. Piątkiewiczowi. Przewodniczący zarządza wprowadzenie świadka.

Zkolei zeznaje św. Ignacy Koziół,

przodownik 5 kłom. P. P. z Krakowa. Zeznaje on, że będąc przy rewizji w mieszkaniu Karpyńca, dowiedział się, że z Wisły wyciągnięto jakieś pakunki. Poszedł tam i znalazł druki ukraińskie. Paczki te znaleziono w odległości mniej więcej 150 mtr. od mostu dębnickiego. W wyniku dalszych poszukiwań, natrafiono na brzegu Wisły na pudełko. Pudełko to była przewiązane sznurkiem i zawierało żółto-bronzy proszek.

Św. Maniek, posterunkowy P. P. w Krakowie, zeznaje, jak znalazł opodal mostu dębnickiego 10 ładunków naboju, 4 granaty i czcionki drukarskie. W śledztwie poznał te dowody rzeczowe.

Św. Kopalski, wywiadowca, przeprowadzał rewizję w mieszkaniu Karpyńca, który oświadczył świadkowi, że przyrzędy te trzymał w celach do świadczeń nad jakimś wynalazkiem. Oskarżony wydawał się wówczas bardzo zaskoczony. Określenie tych przedmiotów w czasie rewizji odbywało się przez wojskowego pyrotechnika Sendura, przyczem Karpyniec czasem kwestjonował określenia Sendura.

Następnie badany był świadek Stefan Maszczak, który prosi, by mógł zeznawać po ukraińsku. Przewodniczący komunikuje świadkowi, iż obojętny jest składować zeznania w języku polskim. Świadek Maszczak zeznaje, iż był karany 2-letniemi więzieniami za udział w napadzie w Gródku Jagiellońskim. Łebeda zna. Świadek podaje szczegóły, dotyczące napadu w Gródku Jagiellońskim. Ponieważ świadek nie pamięta wielu szczegółów, które zeznawał poprzednio, prokura-

tor Żeleński wnosi o odczytanie zeznań tego świadka, złożonych przez niego, jako oskarżonego w sprawie napadu w Gródku Jagiellońskim.

Po odczytaniu tych zeznań, świadek na pytanie przewodniczącego potwierdza swe zeznania.

Dalej składał zeznania świadek Kazimierz Billewicz, naczelnik urzędu śledczego w Krakowie. Podaje on szczegóły, dotyczące obserwacji w Krakowie. Obserwacje te zaczęły się od dnia 25 września 1933 r. Dotyczyły one głównie Kłymyszyna i Karpyńca. 18 lutego 1934 r. otrzymano z Cieszyńska telefonogram, że pewien osobnik jedzie do Krakowa z dwoma koszami bibuły. Obserwacje ustaliły, że był to Kłymyszyn, który po przyjeździe do Krakowa spotkał się na dworcu z Karpyńcem i zawiózł wraz z nim bagaż do mieszkania Kłymyszyna. Dalej świadek podaje dokładnie wyniki obserwacji osób, które wyjeżdżały z Krakowa do Lwowa i Cieszyńska, oraz w jaki sposób odbywały się te obserwacje w Krakowie. Następnie świadek mówi o roli referenta propagandowego Jarosława Spolskiego, z którego polecenia wożono literaturę do Lwowa, gdzie umieszczano ją w różnych lokalach, a m. in. przy ul. św. Zofji 22, oraz przy ul. 29 Listopada nr. 7. Karpyniec i Kłymyszyn utrzymywali kontakt głównie z Iwasykiem, Ireną Chomiak, Emilją Lyncią, Stecką i innymi.

Po pytaniach obrony przewodniczący zarządził przerwę do dziś, do godz. 10-tej rano.

Posiedzenie wczorajsze zakończyło się o godz. 17.45.

Zmiany wśród obrońców.

Warszawa, 28 XI. (PAT) Posiedzenie Sądu okręgowego w sprawie o zabójstwo min. Pierackiego, rozpoczęło się dziś o godz. 10.45.

Na wstępie adw. Horbowy wnosi w związku z wczorajszymi zeznaniami inspektora Piątkiewicza o dopuszczenie dowodu z kompletów czasopisma „Surma“ dla stwierdzenia, że organ ten nigdy nie propagował akcji terrorystycznej na ziemiach innych poza województwami lwowskim, tarnopolskim, stanisławowskim, wołyńskim i częściowo poleskim. Poza tem adw. Horbowy, jako obrońca osk. Kaczmarek wnosi o zbadanie w charakterze świadka Osypa Balickiego, zamieszkałego we Lwowie dla stwierdzenia, iż osk. Kaczmarek wbrew

twierdzeniu aktu oskarżenia, jakoby opiekował się we Lwowie Grzegorzem Maciejką i dał mu nocleg w lokalu „Proświty“, nie mógł udzielić mu tego noclegu, gdyż lokalem „Proświty“ zarządzał wyłącznie Balicki i on tylko miał klucze do tego lokalu.

Prokurator Żeleński podkreśla, że inspektor Piątkiewicz badany był w charakterze świadka a nie w charakterze biegłego. Wszystkie jego twierdzenia są twierdzeniami świadka, co oczywiście nie odbiera im wagi, jako zeznaniom świadka wiarygodnego. Zeznania insp. Piątkiewicza, jeżeli chodzi o kwestje taktyki OUN i inne, nie mają znaczenia dla treści wyroku. Ustalanie rzeczy negatywnych z obrzymskiego materjału kompletów „Sur-

Stłumienie rewolucji w Brazylii.

Rio de Janeiro, 28 XI. (PAT) Prezydent Getulio Vargas zawiadomił gubernatorów wszystkich prowincyj, że powstanie w Natalu, Pernambuco i Rio de Janeiro zostało zdławione. 500 powstańców uciekło na statku „Santos“ z Natalu. W Pernambuco powstańcy stracili 100 zabitych i poszli w rozsypek. Bunt w szkole lotniczej i w 3 pułku piechoty został zlikwidowany. W Natalu gubernator objął zpowrotem władzę. W Recife de Pernambuco powraca spokój.

Dziś rozstrzygną się losy rządów Laval.

Paryż, 28 XI. (PAT) Premier Laval w czasie swej wczorajszej bytności w izbie oświadczył w kuluarach, że rząd nie zamierza bynajmniej przewlekać dyskusji, lecz przeciwnie, będzie się starał o jaknajszybsze wypowiedzenie się izby, czy rząd wypełnił mandat powierzony mu przez parlament. Premier zdecydowany jest również zgodzić się na dyskusję nad kwestją utrzymania ładu, gdyż rząd pragnie jaknajszybciej powziąć odpowiedzialne zarządzenia, które będą stosowane z całą surowością i bezstronnością zarówno wobec prawicy, jak i wobec skrajnej lewicy. Premier pragnie uczynić możliwie najkrótszą dziesięć debatę. Debata w izbie rozpo-

cznie się od deklaracji, którą odczytał premier Laval w imieniu rządu i od wniosku rządowego o rozpoczęcie przed dyskusją nad interpelacjami debaty w sprawie środków powziętych przez rząd w celu obrony franka.

Sprawozdawca parlamentarny Agencji Hávasa przypuszcza, iż rząd bez trudu uzyska większość przy głosowaniu nad tym wnioskiem.

Następnie wywiąże się dyskusja nad sprawami finansowymi.

Jak przypuszcza sprawozdawca Hávasa, około 320 głosów opowie się za rządem, a 160 głosów przeciw. Należy się jednak liczyć z tem, że ilość głosów oddanych za rządem może ulec pewnemu zmniejszeniu.

my“ jest rzeczą, która nie łączy się ani pośrednio, ani bezpośrednio z tem co jest tu omawiane. Jeżeli chodzi o długi wniosek obrońcy, to prokurator pozostawia decyzję do uznania Sądu niemniej zwraca uwagę, że osk. Kaczmarek początkowo stwierdził, że udzielił Grzegorzowi Maciejce schronienia w lokalu „Proświty“, lecz potem zeznania swe sprostował, w tym względzie, ale niema to znaczenia dla treści wyroku. Bo nie chodzi o to, czy udzielił mu pomocy w tym czy innym lokalu, ale o to, czy wogóle udzielił pomocy. Dowód zaofiarowany przez obrońcę jest czysto negatywny, wobec czego dopuszczenie tego dowodu zdaniem prokuratora, nie jest ani konieczne, ani wskazane.

Sąd po naradzie pozostawił wnioski obrony w całości bez uwzględnienia.

Następnie adw. Szłapak oświadcza, iż zrzeka się obrony osk. Czornija, natomiast przyjmuje obronę osk. Malucy. Przypomnieć należy, że na jednym z poprzednich posiedzeń Sądu adw. Szłapak zgłosił się, jako obrońca obu tych oskarżonych, Sąd jednak do patrząc się sprzeczności interesów między tymi oskarżonymi, zażądał od obrońcy, aby przyjął obronę tylko jednego z nich. Adw. Szłapak ustanowił się wówczas, jako obrońca osk. Czornija.

Jako obrońca Czornija zgłosił się dziś adw. Horbowy.

Sąd postanowił dopuścić adw. Szłapaka w charakterze obrońcy osk. Malucy, a adw. Horbowego — jako obrońcy osk. Czornija.

Adw. Hankiewicz zwraca się do Sądu z prośbą o zezwolenie oskarżonym na korzystanie w czasie rozprawy z papieru i ołówek, celem komunikowania się z obroną, przyczem oświadcza, że po każdym posiedzeniu Sądu papier i ołówki oskarżeni oddawać będą obronie.

Sąd przychyliła się do prośby obrońcy. Późem przystępuje do dalszego badania świadków.

Konstrukcja bomby.

Św. Wł. Wiewiórka, podmajorz szkoły wojskowej zbrojmistrzów w Cytadeli, wezwany był 15 czerwca 1934 r., jako pirotechnik do lokalu Klubu przy ul. Foksal nr. 3, gdzie okazano mu bombę, którą miał rozbraić. Świadek szczegółowo opisuje jak wyglądała ta bomba. Na pytania prokuratora świadek stwierdza, że bomba posiadała zabezpieczenie, uniemożliwiające przedwczesny wybuch. Następnie świadek wyjaśnia dlaczego mimo nacisku na bombę wybuch nie nastąpił. Przyczyną tego była parafina, którą obłano wewnętrzne części bomby oraz kauczuk, którym zakończona była rurka, jednakże silniejszy nacisk mógł, zdaniem świadka, spowodować wybuch.

Na pytanie adw. Szłapaka świadek wyjaśnia, że bomba przypominała nabój wiertniczy, używany przez górników, które to naboje znane są świadkowi z podręczników.

Następnie zeznawała Emilja Kaszrowa, zamieszkała w Warszawie przy ul. Koszykowej nr. 19, u której mieszkał Swaryczewski, którym był Łebeda.

Następnie dłuższe zeznanie złożył świadek Marjan Chomrański, insp. policji, naczelnik urzędu śledczego w Katowicach. Świadek ten mówi szczegółowo o przemyśle nielegalnej literatury ukraińskiej z terenu Czechosłowacji do Polski.

Obniżka ceny cukru.

Warszawa, 28 XI. (PAT) W Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 86, ukazał się dekret Prezydenta Rzplitej w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta R. P. o opodatkowaniu cukru, wskutek czego podatek spożywczy od cukru z kontyngentem wyznaczonym cukrowni na sprzedaż w kraju, obniżony został o 6 zł. 50 od 100 gr.

